

เพราะเห็นจึงซาบซึ้ง

คุณยายมีสิ่งซ่อนเร้นอยู่ภายในร่างที่สงบ
เงียบ เรียบง่าย และอ่อนน้อมถ่อมตน คือ ไม่ว่าจะ
หลับตาหรือลืมตาท่านก็มองเห็นความสว่างภายใน
พอมองผ่านแสงสว่างท่านก็จะเห็นดวงภายใน และ
กายภายใน เห็นพระธรรมกายซ่อนกันอยู่เป็นชั้นๆ
เมื่อส่งใจผ่านเข้าไปเรื่อยๆ ความละเอียดของใจ
ก็จะลุ่มลึกยิ่งขึ้น มิฉะนั้นแล้วจะไม่สามารถตอบ
คำถามของพระเดชพระคุณหลวงปู่ได้เลย ท่านต้อง
ส่งใจผ่านไปถึงจุดที่เป็นคำถาม ใจต้องไปอยู่ ณ
จุดนั้นตลอดเวลา เพราะเมื่อผ่านจากคำถามไปแล้ว
จึงจะถึงคำตอบได้

เมื่อคุณยายค้นคว้าวิชาธรรมกายได้นานวันเข้า ท่านก็รู้สึกปีติสุขในธรรมะของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และซาบซึ้งในพระคุณของพระเดชพระคุณหลวงปู่ ซาบซึ้งในวิชาธรรมกาย รวมถึงการที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์ ท่านตั้งใจที่จะสร้างบารมีทุกอนูวินาที เพราะท่านเห็นและรู้แล้วว่าท่านเกิดมาสร้างบารมีเพื่อปราบมารประหารกิเลสให้สิ้นเชื้อไม่เหลือเศษ และมุ่งไปสู่ที่สุดแห่งธรรม โดยจะต้องปราบมารให้ สำเร็จเสียก่อน เพราะเรื่องมารเป็นเรื่องใหญ่ มารเป็นผู้บันดาลให้สิ่งต่าง ๆ บังเกิดขึ้นมาเพื่อครอบงำ สรรพสัตว์และสรรพสิ่งทั้งหลาย วิธีการที่จะทำให้ รู้แจ้งเห็นแจ้งในเรื่องนี้ได้ก็มีเพียงการเข้าถึง พระธรรมกายเท่านั้น

การที่คุณยารู้เป้าหมายชีวิตได้ชัดเจนเพียงนี้ เพราะท่านได้เห็นแล้วว่าก่อนมาเกิดท่านมาจากไหน มาทำไม อะไรคือเป้าหมาย จะต้องสาวไปหาเหตุ โดยการย้อนภาพในอดีตที่เก็บเอาไว้ในศูนย์กลางกาย ณ ตำแหน่งหนึ่งที่เรียกว่า กำเนิดธาตุธรรมเดิม เป็นเสมือนฮาร์ดดิสก์หรือเครื่องบันทึกความจำที่ เก็บข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นตัวเราเอาไว้ทั้งหมด นับภพนับชาติไม่ถ้วน เพียงแค่เรานำใจมาหยุดนิ่ง ณ ตรงนั้นแล้วกระดิกจิต เราจะสามารถค้นหาภาพ ต่างๆ ที่เก็บบันทึกเอาไว้ได้

เมื่อใจของเราเข้าสู่ทางสายกลางได้แล้ว เรา จะผ่านช่องทางที่นำออกไปสู่แหล่งความรู้อันกว้างขวาง เกินกว่าสิ่งใดและไร้ขอบเขต หากต้องการรู้เรื่องอะไร

ก็นำใจมาหยุด ณ ตรงนั้นเรื่อยไป เป็นจุดเล็กๆ ที่เปรียบเสมือนเมล็ดโพธิ์หรือเมล็ดไทร หรือเปรียบกับการที่เราคลำแผ่นรื้อสังกะสีที่มีรูเล็กๆ อยู่เพียงรูเดียว หากเราหารูนั้นพบแล้วมองลอดผ่านออกไป ก็จะเห็นโลกกว้างอีกด้านหนึ่ง หรือเปรียบกับการที่เรามองผ่านกล้องที่มีเลนส์สองขยาย ทำให้สามารถเห็นสิ่งต่างๆ ซึ่งปกติแล้วไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า

ในการทำวิชานั้น คุณยายยืนยันว่า ต้องเห็นอย่างเดียวจึงตอบได้ ถ้าไม่เห็นก็ตอบไม่ได้ เพราะวิชาธรรมกายไม่ได้อยู่บนพื้นฐานของการคิดค้นค้นเดา ท่านบอกว่าต้องเห็นชัดยิ่งกว่าลืมตาเห็น คือเห็นได้รอบตัว รู้ได้รอบตัว เป็นการเห็นที่เหนือกว่าการเห็นแบบมนุษย์ปุถุชนที่มีข้อจำกัด

...เพราะเห็นจึงซาบซึ้ง...

การเห็นด้วยวิชาธรรมกายเป็นการเห็นโดยใช้เลนส์
ใจขยาย เมื่อมีผู้ถามคุณยายว่ายากไหม ท่านก็บอกว่า
ยากพอรู้ พอที่เราจะใช้ความเพียรทำให้เกิดขึ้นได้

